

opusdei.org

Meditacije: četvrtak nakon Pepelnice

Razmišljanja koja nam mogu pomoći u molitvi na početku korizmenog vremena.

27.02.2025.

- Prilika za obraćenje
 - Obraćanje je dar koji trebamo tražiti od Boga
 - Nošenje svakodnevnog križa
-

CRKVA na prvi dan korizme nakon Pepelnice predlaže da razmatramo prvi psalam Svetoga pisma. U njemu nalazimo dvije slike koje predstavljaju dva moguća puta našeg života. Kao da stojimo na raskrižju: s jedne strane, put onih koji dopuštaju Bogu da ih ispravi, *k' o stablo zasađeno pokraj voda tekućica što u svoje vrijeme plod donosi; lišće mu nikad ne vene (Ps 1, 3)*; s druge strane, put onih koji odbijaju slušati Boga, koji su *k' o pljeva što je vjetar raznosi (Ps 1, 4)*. Na neki način, radi se o dvije životne odluke koje ovise o tome koliko otvaramo svoju dušu Bogu: ili ostajemo ukorijenjeni u Božjoj istini, donoseći plod svetosti koji nam želi darovati, ili se nalazimo izgubljeni, nošeni vjetrom prolaznih radosti koje nas guraju čas na jednu, čas na drugu stranu.

Koji smo put izabrali? “Na početku smo korizme: vremena pokore, pročišćenja i obraćenja. To nije lak

program, ali kršćanstvo ionako nije lagan način života. Nije dovoljno samo biti dio Crkve i pustiti da godine prolaze.”[1] Bog nam daje nekoliko tjedana kako bismo pažljivo razmotrili svoj životni put i zamolili za dar obraćenja.

Pozvani smo na život, na život koji vodi sreći. To je ono na što Mojsije podsjeća Izabrani narod kad se pripremaju ući u obećanu zemlju: Danas preda te stavljam: život i sreću, smrt i nesreću. Ako poslušáš zapovijedi Jahve, Boga svoga, koje ti danas dajem – ako ih poslušáš ljubeći Jahvu, Boga svoga, hodeći njegovim putovima, vršeći njegove zapovijedi, njegove zakone i njegove uredbe, živjet ćeš i razmnožit će te Jahve, Bog tvoj, i blagoslovit će te u zemlji u koju ulaziš da je zaposjedneš (*Pnz* 30, 15-16). Naše obraćenje nije poricanje naših najdubljih čežnji; naprotiv, ono je odgovor na želju za ispunjenjem koja je upisana u dubine našeg srca.

“Gospodin od nas traži sve, a zauzvrat nudi pravi život, sreću za koju smo stvoreni. On želi da budemo sveti i da se ne zadovoljavamo mlakim i osrednjim životom.”[2]

ŠTO MOŽEMO učiniti kako bismo postigli obraćenje u korizmenom vremenu? U uvodnoj molitvi današnje Mise Crkva nas potiče da prvo zamolimo Boga za ovaj dar: “Potakni, molimo te, Gospodine, naše djelovanje svojim nadahnućem i prati ga svojom neprestanim pomoći, da sve što činimo uvijek započne s tobom i bude po tebi privedeno završetku.”[3] Sveti Josemaría želio je da vjernici Opusa Dei ovu molitvu mole svaki dan. Priznajemo da nam za ovaj put promjene trebaju Božja pomoć, nadahnuće i podrška. Naše obraćenje bit će prije svega Božji dar

koji prihvaćamo s poniznošću i zahvalnošću.

U Starom zavjetu, Bog je taj koji poduzima inicijativu da pozove svoj narod iz Egipta i postavi ih na put prema obećanoj zemlji. On ih podupire tijekom njihova hodočašća i obnavlja njihovu snagu kad posustanu. Ista stvar vrijedi i za nas: Bog u svojoj dobrohotnosti izvodi u vama i htjeti i djelovati (*Fil 2, 13*). Koliko nade nam daju ove riječi svetog Pavla! No tražiti ovaj dar od Boga ne znači biti pasivan. Otvorenost za njegovu milost možemo pokazati na mnogo načina: primjerice, konkretnim djelima pokore i, nadasve, molitvom. “Bez svakodnevne molitve, proživljene s vjernošću, naša su djela prazna; gube svoj dublji smisao i svode se na običan aktivizam koji nas na kraju ostavlja nezadovoljnima.”[4]

HOĆE LI TKO za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom (*Lk 9, 23*). Isus upućuje ove riječi mnoštvu svojih učenika, među kojima smo i mi. Da bismo iskusili radost Gospodinova uskrsnuća, moramo otkriti i prigrliti svoj svakodnevni križ. To je značenje djela pokore korizmenog vremena: umrijeti u onome što je grešno u nama kako bismo mogli bliže slijediti Isusa.

Naš Gospodin uspoređuje svoju muku s preobrazbom koju zrno pšenice prolazi kada se posadi u zemlju; čini se da je sjeme izgubljeno, ali se ono zapravo pretvara u klasje koje donosi mnogo ploda (*usp. Iv 12, 24*). Križ nam ne govori o besmislenom trpljenju, već o preobrazbi: najavljuje dolazak novog života. Kada nas Gospodin poziva da prigrlimo križ svakoga dana, neizravno nam obećava da svaki dan

može biti prilika za malu promjenu, za novo obraćenje.

Sveti Josemaría potiče nas da optimistično gledamo na te male svakodnevne borbe: “Vrhunac? Za predanu dušu sve se preobraća u vrhunac koji se želi doseći: svaki se dan otkrivaju novi ciljevi, jer se Božjoj ljubavi ne zna i ne želi staviti granica.”[5] Na ovom putu koji započinjemo, možemo se osloniti na pomoć naše Majke, prisjećajući se tolikih obraćenja koja su plod marijanske pobožnosti.

^{1]} Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 57

^{2]} Papa Franjo, *Gaudete et exsultate*, br. 1

^{3]} Rimski misal, ulazna molitva za četvrtak nakon Pepelnice

[4] Benedikt XVI, Audijencija, 25. travnja 2012.

[5] Sveti Josemaría, *Brazda*, br. 17.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/meditacije-cetvrtak-nakon-
pepelnice/](https://opusdei.org/hr-hr/article/meditacije-cetvrtak-nakon-pepelnice/) (22.03.2026.)